

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

10 de Effectu vsucapionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

debet esse: neque improbus pro puritate tempus pretendere debet, §. 1. ut eccle. Rom. 10. o. ann. gaud. prescripti. Et tanto grauiora peccata sunt, quanto diutius animam tenent irretitam, c. si de consuet. c. cum haberes, de eo qui dux. in mari. quam prius possit per adul. c. cum in ecclesia, de simon. Ita recte Bart. in l. omnes populi, de inst. & iur. P. adde l. conuenire, de pact. dot. P. existimat, neq; statutum municipale, vel legem valere de hoc, quod inducat ad peccatum. Quod autem pertinet ad ius fori & controuersiarum distinctionem amitterem: nunc mala fides possessoris superueniens nota sit & probata, vel probabilis, an vero ignota alii quam possessori. Nam in primo casu, arbitror iudici Christiano sequendum id esse, vt quandoque nouerit malam fidem, iubeat possessionem reslinqui per iam explicatas rationes. ¶ Possimū tamen si agatur de ipso debitore, qui per se contraxit, & qui nunquam quidem proprium ignorare impune potest. Et ita nunquam prescribere poterit actionibus creditoris, iuxta sententiam quoq; Host. in c. per tuas, de donat. Io. Andr. ad c. 2. de excepti. & Card. ad c. vigilanti, de prescripti. Quid enim meruit creditor, vt actione priuetur, qui gratiam fecit debiti per patientiam longam debitoris? Ingratissima enim est retributio ei, qui nec vitras accepit, sic enim intelligo, & beneficium contulit, suo priuari, vide alias rat. apud Gui. Pap. decif. 199. Quod si quis dicat heredē debitoris posse prescribere 30. vel 40. annis hoc debitum pramortui, hoc verum quidem dicemus, si ignorauerit debitum, nec interpellatus fuerit. Et ita ex sua persona, nō defuncti prescribere poterit cum bona fide. Quod si mala fide vel incipiens, vel superueniens sit tantum cognita possessori, aut non fuerit probata, quod pertinet ad iudicium cōtentiosum, tutus certe erit possessor, quia iudex tantum secundum allegata & probata iudicat, l. licet iuris, §. veritas, de off. presid. P. cum siml. quando illa scientia est secreta possidenti, & nullus apparet actus extrinsecus, iuxta l. si scit, de vsucap. de occultis solus est iudex Deus, c. cognouit, 2. q. 5. At in cōscientia qui nouit rem se possidere alienam, & ita iniuria & damno alterius, vt est & p̄dō, nisi restituat, & reus est delicti coram Deo. Iisdem fere rationibus controuerti potest quæstio, num superueniens mala fides post completam vsucapionem, seu prescriptionem, nullam faciat prescriptionem: quam varie soluit gl. in c. vigilanti, de prescripti. Ego tamen verissimam illam arbitror sententiam, si quis rem alienam possideat oneroso titulo, puta emtionis, permutacionis, solutionis, posse re sine serupulo retinere, si ei damna non refarciantur, c. quod debetur, 14. q. 1. At si ex titulo lucratiuo, puta titulo donationis, legati hereditatis, &c. non posse iuste retinere ex eo, quod sit aperte re esse alienam, & iniuste per tempus præteritū possessorem, l. qui autem, §. si quid cum pupillo, que in frans. c. r. P. Scio cautelas quasdam obiciat Tho. Ferrario, c. aut. 38. his acquisitis rationibus. Scio & rationes quasdam adferri posse ex constit. regis, quibus si intra sex menses a prepositis vendita minutatim non petantur, cautum est ne peti possint. Suntq; alia id genus, que creditorum malitiæ & auaritiæ occurrunt. Sed ea non elidunt conscientiam debitoris, si sciat se debere, nec defendunt a peccato, si non soluat quod nouit se debere. Neque sunt texendæ excusationes in peccatis: vt consulte faciunt iudices, qui non obstantibus istis, si liquido apparet de debito, debitores condemnant.

De personis pro bona vel mala fide considerandis. Cap. 9.

- 1 Prescriptio per nobis subditos cuius bonam vel malam fidem considerat.
- 2 Procuratoris bona vel mala fides ex persona mandantis motienda.
- 3 Mala fides prædecessoris an nocent successoris.

Quemadmodum tamen per nos ipsos & per alias personas acquisimus nobis: ita pro nobis quæsit vsucapione, & nostram & aliorum exploramus bonam vel malam fidem. Quare in quæsit nobis per filiosfam. vel per seruos ex causa peculiari, nō nostram, sed illorum consideramus fidem. Et proinde si illi aliena in ea causa mala fide possideant, etsi nos ignoremus, impeditur vsucapio. l. 2. §. procurator quog; vers. si seruus tuus pro emto. P. Et contra, si seruus meus bona fide emerit peculiari nomine, & ego rescierim alienam esse, procedit iure ciuili vsucapio, quia initium possessionis sine vitio fuit, d. l. 2. §. si seruus, l. cum qui a furioso, §. prætor ait, vers. si enim, de publi. in rem actio. P. Dummodo dominus vel pater prædentes non fuerint cum emeretur res, nec sciuerint esse tuam rem alienam: etenim quia tunc ipsi prohibere poterant, ne

emeretur, non prodest ignorantia & bona fides rem peculiarem tractantium. l. mo. de lib. cau. ¶ Porro tamen procuratoris persona, vel eius qui mandato nostro euit, bona aut mala fides ex mandante colligitur, d. l. mo. & l. in seruo, eo. l. 2. §. Pompo. pro emt. li enim & similes, qui ministerium voluntatis alienæ exsequuntur, non considerantur in propria persona. l. Sulpitius, de don. int. vir. & v. l. 1. §. licet, de const. pec. P. ¶ At tamen in successore testamentario & ab intestato mala fides prædecessoris nocet ei, & ideo vitiose possessionem rem a præmortuo, vt furtiuam, non vsucapit heres, l. 1. §. heres quoque, de vsuc. P. l. si. C. pro hered. & l. cum heres, de diuerf. & temp. prescripti. Quia vitia possessionum transferuntur in heredes, l. vitia, C. de acq. poss. Et heredes succedētis in vitium possessionis par fortuna cum defuncto habenda est, l. 2. §. si de fruct. & l. expens. Vt & bona fides defuncti iure ciuili, si successor postea rem alienam sciuerit, prodest successoris, §. diutina, de vsuc. Facit 2. quod hereditas ipsa hic consideratur, & vicem defuncti sustinet, l. si quis pro emtore, §. 1. vers. Marcellus, eo. P. l. hereditas, de acq. rer. dom. Tertio, heres & defunctus pro eadem habentur persona, §. 1. de iur. iur. an. in Auth. l. cum heres, de diuerf. & temp. prescripti. Et 4. nemo plus iuris in alium transferre potest, quam ipse habeat, l. traditio, de acq. rer. dom. l. si vnusquis, C. de lega. Et hereditas successi in ius, quod defunctus habuit tempore mortis, l. hereditas, de reg. iur. l. nihil aliud, de verb. sign. Et proinde heredes tenentur exonerare conscientiam defunctorum, quibus succedunt, c. si de sepul. Guid. Pap. decif. 416. n. 8. & ad restitutionem iniuste quæsitorum, maxime si res ad illos peruenierint, l. 1. ex del. def. in quam hered. ten. C. l. 1. vt actio ab her. & con. hered. in sep. C. Contraria ratione, quia per singularem successiōnem, quis nō succedit in vniuersum ius tradentis, vt per legatum: quiaue receptum est, cum onere heredis luendi rem alienam a testatore legari posse, §. non solum, de lega. l. cum rem alienam, C. eo. mala fides donantis, legantis, vel vendentis, vel alio titulo singulari concedentis, non obest accipienti, qui putat dantem esse dominum, & est in bona fide, l. an vitios, de diuerf. & temp. prescripti. Sed & successor vniuersalis, qui ex persona defuncti, quærat in mala fide, continuare non potest possessionem, tamen ex sua persona se incipiendo prescribit, l. apud Celsum, §. de auctoris, de excep. do. P. cum adminiculo sui auctoris & sua cautela, l. Pompo, §. cum quis, de acq. vel am. poss. P. Existimauerunt autem post Salyc. aliqui, in Auth. male fidei, de prescripti. lon. temp. quia auctoris adminiculo particularis se per fere successor vitium vitium male fidei ad particularem etiam successorem trāsire. Quod & ego probō.

De effectu vsucapionis. Cap. 10.

- 1 Prescribens excipit & agit vt dominus contra quæsumq;
- 2 Prescriptionis exceptio impedit litis contestationem.
- 3 Exceptione preemortis iudex non potest supplere, si non obiciantur a litigantibus.

Prescripius tamen effectus vsucapionis est, firmare dominium possessoribus. l. 1. & 3. de vsuc. P. l. traditionibus, de pact. & nos paulo antea, in simon. & vt is, qui rem vsucepit, aduersus vindictam exceptione tutus sit, l. venditioni, 4. de vsuca. pro emt. C. l. 1. de vsuc. pro don. C. Possit & aduersus eum, qui sibi fortuito possessionem euicerit, actione tanquam dominus repetere, l. si quis emtionis, 8. de prescripti. 30. vel 40. ann. C. Et quia ad lites finiendas vsucapio auctoritatem habet, l. in pro suo, P. ¶ Ideo tamen & impedit obiectio vel exceptio vsucapionis, litis contestationem, c. 1. de lit. contestat. in 6. Soc. in c. cum olim, nu. 19. eo. ap. Greg. Guid. Pap. decif. 416. Verumtamen obseruandum est, hanc exceptionem vsucapionis, ita demum prodesse ei qui vsucepit, si obicitur ab eo. ¶ Nā tamen si non obicitur, iudex non potest hanc supplere & admittere, Guid. Pap. decif. 221. Bar. Chass. ad §. 8. ad verb. sunt vniformes, annot. fin. nu. 4. tit. des forestz, palturages, & riuieres, in consuet. Burg. Sicuti in iure patet, idem responsum in ceteris exceptionibus, quæ si non opponantur, non habitantur eatum, ac si non competere, a iudice pronuntiat. Quod illustrat pluribus probationibus Guido Papeus, quem videto d. decif. 221.

De rationibus inducendæ & approbandæ vsucapionis. Cap. 11.

- 1 Vsucapio ad conseruationem rerum pertinet, & alia, vt per tot. C.
- 2 Negligentes legibus puniit.
- 3 Lites minuere scopus Iurisconsultorum.
- 4 Vsucapiones nem sunt contra naturam dispositarum.

Pluribus tamen possem firmare rationibus vtilitatem, & causam vsucapionum & prescriptionum, nisi me stylis ad alia